

dissipant adj. Que dissiipa

dissipar v. tr. ~~fer desaparició~~
 Causar la desaparició (d'alguna cosa)
 per evaniment de les seues parts in-
 tegrants, com desapareix un nivell per
 l'evaporació de les gotetes d'aigua que
 l'integren. El sol ha dissipat la
neulada. El vent dissiparà la boi-
ra. El sol ha dissipat les tenebres.
Dissipar una tempesta, impedir
 que esclati. | fig. Dissipar les il-
lusions, els dubtes, d'algú, deslliurar-
 l'en. | pron. Els seus temors s'han dis-
siptat || Dissipar el seu patrimoni
 consumir-lo en despeses bojes, ex-
 cessives. ~~perdre~~ | fig. Dissipar el
seu temps, la seua joventut. || Por-

Dissipar la salut, les forces,
 absol. Aputa aqua dissipat